

Nincs mód a közeledésre

Az erős és a bizalmat élvező érdekvédelmi szervezet a múlté – Beszélgetés dr. Hódi Sándorral

Ügyszólván mindenki pénzügyi botrányról beszélt, illetve beszél. Nyilvánvaló, nem erről van szó, hanem egészen másról. Már a VMDK első tisztújító értekezlete előtt sejteni lehetett, hogy a vajdasági magyarok érdekvédelmi szervezetében két politikai irányvonal került szembe egymással. Ez az évi értekezleten teljes egészében bebizonyosodott. Talán a kedélyek, az indulatok most már egy kissé lecsillapodtak.

Első kérdésünk dr. Hódi Sándorhoz, a VMDK tanácsának tagjához: miért nevezte Ön Ágostont irredentának?

– Talán fordítva: engem vádolt meg Ágostoni határmódosítási törekvésekkel, a Magyar Szónak adott, 1994. március 24-én megjelent interjújában. A vádaskodással nyilvánvalóan az volt a célja, hogy politikailag lejárasson és lehetetlenné tegyen Szerbiában. A határkérdést illetően csakhogy volt vita köztünk, csak nem ebben a vonatkozásban. Elleneztem, hogy a magyarság nevében előzetes konzultáció és testületi döntés nélkül ismételt hűségnyilatkozatot tegyen a határokra vonatkozóan is, mint ahogy azt tette számos esetben. Javasoltam, hogy maradjunk meg saját programcéljaink mellett, a határok rendezetése helyett saját céljaink megvalósításával foglalkozzunk. Egyébként is, ahol a kisebbségek sorsának érdemi rendezésére nincs készség, a határok sérthetetlenségére alapozó politika a kisebbségek részéről csak reménytelen törleszkedés.

■ Véleménye szerint van-e esély arra, hogy a VMDK két tábora közelebb kerüljön egymáshoz, vagy inkább elmélyülnek az ellentétek?

– Nincs mód a közeledésre. A VMDK pártjellege kizárja a platformosodást, a más szervezetekkel és a másékkal gondolkodókkal való együttműködés lehetőségét. Előre lehetett tudni: bármelyik politikai szárny felülkerekedése a VMDK és a magyarság megosztottságához fog vezetni.

■ Ha az ellentétek elmélyülését jósolja, ezt a véleményét mire alapozza?

– A nyílt szakadás és a botrány elkerülése annak köszönhető, hogy a demokrata szárny visszafogottan viselkedett a közgyűlésen, és látva a dolgok kimenetelét, visszalépett a jelölésektől. A kommunista szárny részéről viszont hiányzott a készség a kompro-

misszumra, és hiányozni fog ezután is. Ez a közgyűlésen nyilvánvalóvá vált.

■ Ilyen szorongatott helyzetben lát-e kiutat egy olyan erős és bizalmat élvező érdekvédelmi szervezet működtetéséhez, amely a vajdasági magyarok érdekvédelmét szolgálja?

– Az erős és a bizalmat élvező érdekvédelmi szervezet a múlté. A VMDK zentai közgyűlését követően nem a vajdasági magyarság egészének, hanem kizárólag egy szűk csoportnak az érdekeit képviseli, határozott ideológiai jelleggel. A vajdasági magyarság a maga egészében érdekvédelem nélkül maradt, hiszen a VMDK alapszabálya és ideológiai platformja alapján a különböző érdekeket nem tudja felvállalni. Ezen a kiszolgáltatott helyzetben kell próbálnunk mielőbb változtatni. Ezzel egyidejűleg várhatóan megindul a vajdasági magyarság politikai pluralizálódása különböző politikai szervezetek formájában.

• A magam részéről nem tartom feltétlenül tragikusnak azt, ami történt. Fontos az, hogy a színvállás megtörtént. Ennek alapján már lehetőségünk van a továbbépítésre. És az első lépések ebben a vonatkozásban már meg is történtek – hallottuk dr. Hódi Sándortól.

PERTICS Péter